

BUGADA AL POU. Octubre 2017

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
Me'l prenen de les mans

El títol que encapçala aquesta bugada és la traducció molt lliure de llenguatge de mercat ambulat: «me lo quitan de las manos» (sic). La foto adjunta està feta a l'entrada de la botiga de matalassos Don Colchón, al Passeig. En una "gàbia" hi han dipositat uns coixins que deuen ser un autèntics saldos que, amb franquesa, no deuen saber com treure's de sobre. Al cartell que hi ha enganxat exposen que ja es fan el càrrec que és molt probable que algú els robi el gènere que tenen rebaixat a 10 euros. Potser els farien un favor...

Una façana que es resisteix

Canviem de zona de la ciutat i ens dirigim a la plaça dels Infants. Els veïns de l'edifici que apareix a la imatge, en la façana del qual, òbviament, no s'hi poden enganxar cartells ni fer pintades, deuen estar tips d'haver-hi de fer neteja. De fet, hi ha una entitat bancària procliu als "atacs" dels anticapitalistes i esdevé una cartellera urbana habitual. Malgrat tot, no se'n surten. Potser per això, un veí m'informa que l'han envernissada amb un producte llefiscós que, d'alguna manera, impedeix que hi enganxin res els encartelladors i "artistes" del retolador i l'esprai.

Publicitat subliminal

Continuant amb les entitats bancàries, últimament exposades a l'ira dels clients i els damnificats per algunes de les polítiques que han aplicat en els darrers anys, val a dir que s'esforcen a fer campanyes enginyoses i vistoses per intentar col·locar els productes. La vigília del Referèndum de l'1 d'octubre, la jornada de reflexió com marquen les tradicions, a les oficines del BBVA de Manresa hi va aparèixer la imatge i els lemes d'una nova campanya comercial amb un de molt oportú, no trobeu? Feu un cop d'ull a la imatge adjunta i jutgeu vosaltres mateixos.

Sant Ignasi, a la Batcova

Tornem-hi amb les pintades. Sí, si, potser Manresa no dona per a més o aquesta secció no rep denúncies d'una altra índole, què hi farem. El cas és que una lectora horroritzada em fa arribar una fotografia de la porta de l'església de la Mare de Déu de Montserrat, a la plaça del mateix nom, on també hi ha el Conservatori de Música i l'edifici dels nous jutjats. És clar que en un indret que ha quedat tan ben endreçat, una pintada a la porta de l'església fa molt i molt lleig. Es tracta d'una protesta dels contraris al turisme religiós (altrament dit espiritual) amb motiu de la cita ignasiana a la Manresa del 2022. El lema, en anglès que fa més modern, convida al tal "Ignasi" a retornar a la Cova. Bé, tenint en compte el to obscur del color de la porta del temple, seria la Batcova, l'amagatall secret del superheroi amb màscara i ales de ratpenat.

Vilamala, l'ideòleg cupaire

Un ocellet em fa saber que l'amic Joan Vilamala ha connectat de ple amb les noves generacions. A la formació musical de folk-rock hooligan (així mateix s'autodefineixen) Ebri Knight, li venia de gust que els donés un cop de mà cantant el **Conte medieval**, una cançó seva d'Esquirols que interpreten a tots els concerts, a la seva actuació a Manresa en un acte promogut per la CUP. Com que va ploure, la cita es va traslladar a la sala Els Carlins i hi van prendre la paraula Arkaitza Rodríguez, dirigent de Sortu-Euskalerrria; Gabriela Arzamendi, activista, i Sergi Saladié, diputat de la CUP. Després dels parlaments, tres components dels Ebri, amb una guitarra una flauta i un violí, van interpretar quatre cançons. Quan havien de fer la tercera, el van convidar al Vilamala a pujar a l'escenari. No només ho va fer, sinó que tota la sala va corejar amb ell la cançó que acaba dient: «Ai, del poble, ai de la vila/que té un lladre per senyor;/si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor». L'home es va rejuvenir i va triomfar com antany entre els més "revolucionaris".